

Betænkningen og til, hvad jeg tidligere har ytret. At Justitsministeren kan træffe Bestemmelser om Politistyrkens Udrustning, er ganske naturligt. Ved Udrustningen have vi selvfølgelig ogsaa tænkt os Vaaben, hvad ogsaa er sagt i Betænkningen. Men at det derved skulde blive et Gendarmerikorps, kan jeg ikke forstaa. Nu til Dags er det almindeligt, at civile Mennesker bære med Vaaben og gaa med Revolver i Bommen. Jeg synes at erindre, mulig tager dog jeg fejl, at Rjøbenhavns Politi var bleven forsynet med Revolvere, men derfor kunde man dog ikke sige, at det var gaaet over til at blive Gendarmeri eller Militær. Med Hensyn til § 6 skal jeg henholde mig til Betænkningen. — Angaaende § 7 skal jeg ogsaa henvise til Betænkningen og tidligere Udtalelser. Hvad angaar § 8 om Politikorpsets Lønningsforhold og Remontering, da tænkte man først i Udvalget paa at optage herhen hørende Bestemmelser i Forslaget; men Opgaven var vanskelig nok paa andre Punkter; vi mente derfor, at dette Spørgsmaal kunde henvises til Afgjørelse paa særlig Lov. — Om § 9 skal jeg henvise til Betænkningen. — Bestemmelsen i § 10 om, at Loven træder i Kraft 6 Maaneder efter dens Kundgjørelse i Lovtidenden, har naturligvis Hensyn til den Tid, det maa tage, inden den nye Ordning kan gennemføres. — Naar endelig § 11 foreslaar en Revision inden 1ste April 1894, da er det, fordi her er Tale om en ny Ordning, hvor der selv med den største Omhu let vil kunne indløbe en eller anden Ting, som kunde trænge til en Rettelse. Naar man har sat Fristen som anført, er det, fordi der, forudsat at Loven traadte i Kraft om et halvt Aar, fra nu af vil hengaa en Tid af 5 Aar, hvori man kunde samle de fornødne Erfaringer, inden man skrider til en Revision. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale vort Forslag til det høie Thing.

Madsen: Jeg har i denne Samling ikke været stem til at lægge Beslag paa Thingets Tid og Opmærksomhed, og jeg skal heller ikke i dette Dieblil komme ind paa nogen lang Diskussion. Der er saa meget mindre Anledning til dette, som alle de Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med den foreløbige Lov af 27de Oktober 1885 og de foreløbige Love i det Hele, ere saa ofte debatterede tidligere, at jeg mener, at de ere tilstrækkelig udebatterede. Da Tiden derhos er temmelig langt fremrykket, skal jeg ikke komme ind paa at gjentage, hverken mig selv eller mine Meningsfæller med Hensyn til, hvad der kunde være at anføre og hvad

der har været anført saa ofte til Forsvar for vor Opfattelse. Jeg skal derfor ganske kort henholde mig til Mindretallets Udtalelser i Betænkningen og dertil blot sige nogle saa Bemærkninger, væsentlig foranledigede ved den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal dog alligevel ikke følge hans Exempel i at komme videre ind paa disse forskellige — jeg mener jeg har Ret til at falde det — Gjentakelser af tidligere Udtalelser. Jeg har ikke været i Stand til paa nogen Maade at kunne se, at der har været nogen- som helst Nødvendighed for Oprettelsen af et Gendarmerikorps. Den ærede Ordfører talte jo en Del om dette nu og var af den modsatte Opfattelse. Jeg veed ikke rettere, end at det lokale Politi overalt og til alle Tider har været i Stand til ved enhver Leilighed, selv ogsaa i 1885 ved de største Møder, at opretholde den fornødne Ro og Orden. Men sæt, at man ogsaa vilde gaa ud fra, at der overhovedet var eller havde været Nødvendighed for et Gendarmerikorps's Oprettelse, tror jeg ikke, man har Ret til at sige, at en foreløbig Lov var nødvendig; den foreløbige Lov blev jo udstedt den 27de Oktober 1885, altsaa paa en Tid, da Rigsdagen ellers pleier at være sammen, og det var Regjeringen, der udsatte Samlingen den 23de Oktober, blot saa Dage i Forveien. Nu mener jeg rigtignok, at dersom der den 27de Oktober var Nødvendighed for at udstede en foreløbig Lov af dette Indhold, maatte denne Nødvendighed ogsaa have været tilstede den 23de Oktober, kun 4 Dage i Forveien, og da maatte man kunne have forelagt et Lovforslag til Afhjælp af denne Nødvendighed paa ordinær Maade. — Om Nytten af Gendarmene, som der er talt om i Dag og i Betænkningen — i det Hele er der allerede tidligere talt en Del herom, og den ærede Ordfører har i Dag talt en Del Mere om deres Nytte — skal jeg sige, at jeg har aldrig kunnet se den, og naar den ærede Ordfører henviser mig til at spørge mig for i Vendsyssel, skal jeg dertil sige, at jeg tror, at jeg har Kjendskab til Stemmningen oppe i Vendsyssel fremfor den ærede Ordfører. Jeg kjender saa temmelig godt Befolkningens Opfattelse. Vaade med Hensyn til denne Sag og meget mere end det tror jeg nok, at jeg har langt større Kjendskab i saa Maade end den ærede Ordfører; jeg er født deroppe og har levet hele mit Liv deroppe. Skal jeg sige, hvilken Opfattelse jeg har i den Henseende, da er det den, at det ikke blot er Vestre deroppe der er enig i, at Gendarmeninstitutionen ingen Nytte er til, men det er ogsaa Høire, maalkke ikke Alle, det kan gjerne være, men der er i